

“Eluks valmis” projekti kirjeldus läbi tugiisiku silmade.

Kogemusest tugiisikuna projektis “Eluks valmis”

Viibides tükk aega välismaal, olen kuulnud-näinud palju ja olnud praktikal ka rehabilitatsioonikeskuses, kuid sellest, et lastekodu lapsele võib tulla tugiisikuks, kuulsin esimest korda Eestis. Olin väga üllatunud kuuldes, et meil on Eestis võimalus saada kellegi tugiisikuks.

Hea meelega liitusin antud programmiga, sest teadsin, et peale kogemuse saan ma juurde ka uusi teadmisi noorsootöötaja valdkonnas. "Kunagi olen tahtnud hakata noorsootöötajaks. Miks siis mitte alustada vähemast?" - nii mulle tundus. Tugilapsega koosviibimine õpetas mulle suhtlemist täiesti uuel tasemel. Tuli välja, et ma saan suunata lapse/noore tuju muredest eemale. Nii palju kui ma tagasisidet olen saanud, selgus, et laps tunneb ennast pisut rohkem rahulikuna ja vabana ning tal on alati soov midagi põnevat ette võtta, kuskile minna, joosta, mängida, midagi uut näha ja millegi üle diskuteerida. Selline tagasiside teeb muidugi südame soojaks ja on vajalik, et oma vabatahtlikku tööd hästi teha.

Esimesele kohtumisele tuginoorega minnes, oli nagu ikka uue inimesega kohtudes - huvi ja väike hirm, et mis siis saab kui midagi ühist ei leia? Kui ma äkki ei meeldi talle? Või isegi vastupidi - kui tugilaps ei meeldi mulle? Aga minu puhul olid need hirmud põhjusetu, kuna oma tuginoort olin juhtunud ka varem kohtuma ning teadsin, et ka tema teab minust nii mõndagi. Vähemalt omalt poolt võin küll öelda, et just kogemus tugiisikuna lisas minu suhtlemisoskusele punkte juurde kuna nendel noortel, kellega kokku puutuda on väga erinevad elulood ja karakterid.

Peale suhtlemisoskuse, mida praegu väga rõhutan, avastasin ka enda kohta midagi uut, mis arvatavasti tulidki esile uutmoodi vastutusega ja minu jaoks ka uutmoodi inimesega – ma pole kunagi mõelnud lastekodulastest nii, nagu mõtlen ja tean praegu. Asenduskodus elevate laste ja noorte sees on erakordne jõud ja emotsionaalne kogemus, mida tihti ei leia isegi täiskasvanutel. Olles selle projekti liige, avastasin, et see sama jõud, mis peitub lastekodus elavatel noortel, võib peegelduda ka sinus endas. Projektis osaledes hakkad mõistma neid noori, nad justkui jagavad seda jõudu sinuga, tõestades, et isegi kõige suurema ebaõnne juures on alati midagi, mida võime ja peame võtma positiivselt...Mina isiklikult tänan siiralt sellise vahva kogemuse eest, kust saavad õppust võtta mõlemad osapooled.